

Prodi sotmet el seu lideratge a la prova d'unes eleccions primàries

El proper dissabte 15 d'octubre tots els partits de centreesquerra italians se sometran a un experiment que es realitza per primera vegada en aquest país: un procés d'eleccions primàries.

La coalició que es coneix amb el nom de L'Unione i que fins fa poc era l'Olivera ha tingut fins ara com a líder indiscutit l'expresident de la Comissió de la UE, Romano Prodi, que des que va tornar de Brussel·les va assumir aquest càrrec, sense que ningú l'escollís, però, de manera automàtica i acceptada per tothom. Per aquest motiu, ell mateix va ser un dels ideadors principals d'aquestes eleccions internes que teòricament –i si no hi ha sorpreses

d'última hora– serviran per reforçar el seu lideratge i que, segons ell mateix, són “un gran exercici de democràcia”.

“En un sistema bipolar com el nostre –va dir Prodi recentment en una entrevista al diari *La Repubblica*– és fonamental donar veu als ciutadans a l'hora de triar i legitimar un líder, per això les primàries són l'instrument més fort per aconseguir-ho.”

La idea de celebrar aquestes primàries es va anar forjant al llarg de la passada

primavera, quan els diversos dirigents de les formacions de L'Unione van començar a manifestar divergències al voltant del futur programa de govern per presentar a les eleccions generals del 2006. “En una coalició amb partits i ideologies diferents –va dir ‘Il Professore’, com se'l coneix a Itàlia–, la legitimació del líder és realment necessària per assegurar l'estabilitat i la durabilitat al govern, en cas de victòria.” I és que Prodi vol una confirmació definitiva per poder presentar-se a primer ministre com a candidat escollit democràticament i tenir la força definitiva, que li va faltar durant la primavera passada, per aturar les crisis internes de la coalició.

Però la idea de les eleccions primàries va agradar de seguida a altres líders del centreesquerra, i ara Prodi es troba davant de sis rivals que se sometran, com

Per primer cop a Itàlia, Romano Prodi se sotmetrà a unes primàries abans de presentar-se a les eleccions del país.

ell, a la votació dels electors del centre-esquerra el proper dia 15.

El primer rival d'“Il Professore” és el líder del Partit de la Refundació Comunista, Fausto Bertinotti, que, segons alguns analistes polítics, és l'únic candidat capaç de recollir un nombre destacat de vots i que fins i tot podria fer patir a Prodi fins a l'últim moment, ja que agrupa el consens dels sectors més radicals de l'esquerra italiana, dels nostàlgics del PCI (l'històric Partit Comunista Italià) que estan cansats del gir cada cop més centrista que està agafant la coalició. Bertinotti ha confessat, però, que veu aquestes eleccions internes com un exercici de llibertat i participació que servirà per a donar veu als ciutadans, i segons ell “no és tan important la persona com el programa”.

El segon rival de Romano Prodi és l'exfiscal Antonio di Pietro, que es va fer famós durant la dècada dels noranta per encapçalar les investigacions més importants contra els principals polítics del país, acusats de corrupció. Di Pietro és per a molts el símbol d'una nova Itàlia, i ara que ha fundat el propi partit, “L'Itàlia dels Valors”, podria aconseguir reunir els vots dels qui encara creuen que la corrupció és un dels grans mals del país.

El tercer rival és Alfonso Pecoraro Scanio, líder dels Verds, que recollirà –com a molt– els vots dels membres de la seva formació i de tots els ciutadans que consideren que l'ecologia és una prioritat oblidada durant anys de govern de centre-dreta.

El quart candidat és Clemente Mastella, el líder de l'Udeur, una petita formació de centre amb un rerefons demo-

cristià que té un gran èxit a les regions del sud, on ha sabut recollir el descontentament de la població per la falta de feina i la necessitat d'ajudar econòmicament les famílies.

Els dos últims rivals de Prodi, en canvi, són purament simbòlics, ja que ningú no creu que puguin recollir més d'algun centenar de vots. Es tracta d'Ivan Scalfarotto, fundador d'un grup anomenat “Els decepcionats de l'Oliveira” que ha fet sempre política de forma “amateur”, i finalment Simona Panzino, representant dels “Sense rostre”, un grup radical d'extrema esquerra molt crític amb la política de Prodi.

La idea de les primàries ha causat tanta sensació al país que ara, la Casa de les Llibertats –la coalició de govern que lidera Silvio Berlusconi– també es planteja la possibilitat de celebrar-ne unes i donar la possibilitat a altres dirigents de partits de centredreta d'intentar accedir a la candidatura a primer, que fins ara semblava una plaça indiscutida per a Berlusconi. El líder de l'Aliança Nacional, Gianfranco Fini, que és l'actual ministre d'Extérieurs, o el president del Congrés, Pierferdinando Casini, membre del partit democristià UDC, són dos rivals que ja han confirmat que es presentarien contra Berlusconi en unes eleccions primàries, i que, segons els experts, recollirien molts punts entre l'electorat de centredreta, que comença a sentir-se força decepcionat de les promeses mai complertes del primer ministre actual.

Thais Gutiérrez
Roma

EFE

Indonèsia, un conglomerat d'illes entre Austràlia i Àsia, és –per extensió– el quart país més gran del món i el major estat musulmà –que no vol dir àrab– del Planeta. Com en altres països islàmics, la crisi del nacionalisme de la fi del segle XX ha comportat l'auge dels moviments islamistes, entre altres la Ja-

Cines Babel
Cines Albatros

CINES ALBATROS
Fra Lluís Colomer, 4 Act. - Valencia

INSIDE DEEP THROAT

de Fenton Bailey i Randi Barbato

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS:
4€ De dilluns a dijous
i 4,40€ cap de setmana.

Si ets lector d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous

INSIDE DEEP THROAT